

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 181/22

Λουξεμβούργο, 10 Νοεμβρίου 2022

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-211/20 P | Επιτροπή κατά Valencia Club de Fútbol

Ακύρωση, από το Γενικό Δικαστήριο, απόφασης σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia CF: το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε η Επιτροπή

Κατά το Δικαστήριο, το Γενικό Δικαστήριο δεν επέβαλε υπέρμετρο βάρος αποδείξεως στην Επιτροπή και απλώς διαπίστωσε ότι η Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις που η ίδια είχε θέσει με την έκδοση της ανακοινώσεως σχετικά με τις εγγυήσεις.

Στις 5 Νοεμβρίου 2009, το Instituto Valenciano de Finanzas (IVF), ο χρηματοπιστωτικός φορέας της Generalitat Valenciana (Κυβέρνησης της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια, Ισπανία), παρέσχε στη Fundació Valencia, ένωση που συνδέεται με τον ισπανικό επαγγελματικό ποδοσφαιρικό σύλλογο Valencia CF, εγγύηση για τραπεζικό δάνειο ύψους 75 εκατομμυρίων ευρώ, διά του οποίου η Fundació Valencia απέκτησε το 70,6 % των μετοχών της Valencia CF.

Στις 10 Νοεμβρίου 2010, το IVF αύξησε την εγγύησή του υπέρ της Fundació Valencia κατά 6 εκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να επιτευχθεί ισόποση αύξηση του δανείου, ώστε να καλυφθεί η αποπληρωμή του κεφαλαίου, τόκων και δαπανών που οφείλονταν και που είχαν προκύψει λόγω της μη καταβολής των τόκων του εγγυημένου δανείου στις 26 Αυγούστου 2010.

Με απόφαση της 4ης Ιουλίου 2016¹, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα μέτρα αυτά, μεταξύ άλλων, συνιστούσαν παράνομες και μη συμβατές με την εσωτερική αγορά κρατικές ενισχύσεις και, ως εκ τούτου, διέταξε την ανάκτησή τους. Η Valencia CF άσκησε εν συνεχεία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της εν λόγω απόφασης. Με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020², το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την εν λόγω απόφαση κατά το μέρος που αφορούσε τη Valencia CF και απεφάνθη ότι η Επιτροπή διέπραξε πλείονα πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης όσον αφορά την εγγύηση που χορήγησε το IVF και την αύξηση της εγγύησης που αποφασίστηκε το 2010.

Με την αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προέβαλε έναν μόνο λόγο αναιρέσεως ο οποίος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία του όρου «οικονομικό πλεονέκτημα», κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο απορρίπτει τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως ως αβάσιμο και, συνεπώς, απορρίπτει ως αβάσιμη και την αίτηση αναιρέσεως.

¹ Απόφαση (ΕΕ) 2017/365 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, στην Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva και στην Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (ΕΕ 2017, L. 55, σ. 12).

² Απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020, Valencia Club de Fútbol κατά Επιτροπής, [T-732/16](#) (βλ., επίσης, [AT 30/20](#)).

Πρώτον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η ανακοίνωση σχετικά με τις εγγυήσεις³ θεσπίζει μια ιεράρχηση των τριών μεθόδων που προβλέπονται σε αυτήν για τη διαπίστωση και τον ποσοτικό προσδιορισμό του στοιχείου ενίσχυσης ενός μέτρου. Υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την εν λόγω ανακοίνωση, εναπόκειται στην Επιτροπή να εξακριβώσει αν «η ανάληψη του κινδύνου» «ανταμείβεται με μια κατάλληλη προμήθεια εγγύησης επί του ποσού για το οποίο παρέχεται εγγύηση», δεδομένου ότι, σε περίπτωση που «η τιμή που καταβλήθηκε για την εγγύηση είναι τουλάχιστον ίση με την αντίστοιχη προμήθεια αναφοράς που εφαρμόζεται στις χρηματοπιστωτικές αγορές, η εγγύηση δεν περιλαμβάνει στοιχεία ενίσχυσης». Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ανέλαβε την υποχρέωση να εξακριβώσει, κατ' αρχάς, αν υπάρχει αντίστοιχη προμήθεια αναφοράς που να εφαρμόζεται στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Εν συνεχεία, η Επιτροπή διευκρίνισε στην εν λόγω ανακοίνωση ότι, σε περίπτωση που δεν εφαρμόζεται τέτοια προμήθεια, «το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος του δανείου που καλύπτεται από την εγγύηση, συμπεριλαμβανομένου του επιτοκίου του δανείου και της προμήθειας εγγύησης θα πρέπει να συγκριθεί με την αγοραία τιμή παρόμοιου μη εγγυημένου δανείου». Τέλος, εάν δεν υπάρχει ούτε τέτοια προμήθεια ούτε τέτοια αγοραία τιμή παρόμοιου μη εγγυημένου δανείου, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση, να χρησιμοποιήσει, σε συμφωνία με το οικείο κράτος μέλος, επιτόκια αναφοράς. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο **επικυρώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου** σύμφωνα με την οποία, με την έκδοση της εν λόγω ανακοινώσεως, **η Επιτροπή ανέλαβε την υποχρέωση να εξακριβώσει, προτού χρησιμοποιήσει το επιτόκιο αναφοράς, αν «υπάρχει» αντίστοιχη προμήθεια αναφοράς που να εφαρμόζεται στις χρηματοπιστωτικές αγορές και, σε αντίθετη περίπτωση, αν «υπάρχει» αγοραία τιμή παρόμοιου μη εγγυημένου δανείου.**

Δεύτερον, όσον αφορά το βάρος απόδειξης που φέρει και την υποχρέωση επιμέλειας που υπέχει η Επιτροπή όσον αφορά την απόδειξη της ύπαρξης πλεονεκτήματος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **η Επιτροπή φέρει το βάρος να αποδείξει**, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες που παρέσχε το οικείο κράτος μέλος, ότι **δεν πληρούνται** οι προϋποθέσεις εφαρμογής της αρχής του ιδιώτη επιχειρηματία, **οπότε η επίμαχη κρατική παρέμβαση εμπεριέχει πλεονέκτημα**. Συνακόλουθα, **απόκειται στην Επιτροπή να προβεί σε συνολική εκτίμηση** λαμβάνουσα υπόψη κάθε κρίσιμο εν προκειμένω στοιχείο βάσει του οποίου μπορεί να κρίνει αν ένας τέτοιος ιδιώτης επιχειρηματίας προδήλως δεν θα παρείχε παρεμφερείς διευκολύνσεις στη δικαιούχο επιχείρηση. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να υποθέσει ότι μια επιχείρηση έτυχε πλεονεκτήματος που συνιστά κρατική ενίσχυση **βασιζόμενη απλώς σε αρνητικό τεκμήριο**, το οποίο στηρίζεται στην απουσία στοιχείων που καθιστούν δυνατόν να συναχθεί το αντίθετο συμπέρασμα, χωρίς να διαθέτει άλλα στοιχεία δυνάμενα να καταδείξουν καταφατικώς την ύπαρξη τέτοιου πλεονεκτήματος. Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η νομιμότητα αποφάσεως στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων **πρέπει να εκτιμάται από το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης** αναλόγως των πληροφοριακών στοιχείων που μπορούσε να έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή όταν έλαβε τη σχετική απόφαση.

Τρίτον, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι **από κανένα στοιχείο** της επίδικης αποφάσεως δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή εξακρίβωσε αν υπήρχε αντίστοιχη προμήθεια αναφοράς που να εφαρμόζεται στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Περαιτέρω, η Επιτροπή συνήγαγε **–από τη δική της διαπίστωση** ότι η Valencia CF ήταν προβληματική επιχείρηση κατά τον χρόνο χορήγησης της εγγύησης– **όχι μόνον ότι κανένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δεν θα παρείχε εγγύηση υπέρ του εν λόγω συλλόγου, αλλά επίσης ότι αποκλειόταν η ύπαρξη παρόμοιου μη εγγυημένου δανείου**. Συνεπώς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή **δεν απέδειξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι είχε στη διάθεσή της στοιχεία ορισμένης αξιοπιστίας και συνέπειας**, τα οποία θα της παρείχαν τη δυνατότητα να επιβεβαιώσει ότι υπήρχε «περιορισμένο[ς] αριθμό[ς] παρατηρήσεων για παρεμφερείς συναλλαγές στην αγορά» ο οποίος «δεν θα βοηθούσε ιδιαίτερα στη σύγκριση» με το κριτήριο αναφοράς της αγοραίας τιμής παρόμοιου μη εγγυημένου δανείου.

Τέταρτον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο **δεν της επέβαλε**, κατ' αυτόν τον τρόπο, **υπέρμετρες υποχρεώσεις επιμέλειας ούτε υπέρμετρο βάρος αποδείξεως**, αλλά απλώς διαπίστωσε ότι **η Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις που η ίδια είχε**

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (2008/С 155/02).

θέσει με την έκδοση της εν λόγω ανακοινώσεως. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το Γενικό Δικαστήριο **ουδόλως απαίτησε** από το θεσμικό όργανο να προσκομίσει αποδείξεις για τη μη ύπαρξη παρατηρήσεων για παρεμφερείς συναλλαγές στην αγορά, αλλά απλώς επισήμανε ότι η Επιτροπή **δεν είχε τεκμηριώσει** τη διαπίστωσή της ούτε είχε κάνει χρήση της δυνατότητας που της παρέχεται να διατυπώσει κατά τη διοικητική διαδικασία συγκεκριμένο αίτημα προς τις ισπανικές αρχές ή τα ενδιαφερόμενα μέρη, προκειμένου να λάβει λυσιτελή στοιχεία για την εκτίμηση στην οποία έπρεπε να προβεί.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της
Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Μείνετε συνδεδεμένοι!

